

Sahi kim yazmıştı “Yeni Türkiye”nin ümmeti marşı olmaya namzet şu şarkının sözlerini?

Önce tekrar tekrar belirtmem gerekir ki; bunlar siyasi görüş değildir, bunlar siyasi görüş değildir, bunlar siyasi görüş değildir. Siyaset üzerine yapılan bilimsel çözümlemenin tartışmaya açık sonuçlarıdır. Muhatabı, siyasiler değil, sıradan yurttaşlardır.

CHP, DP'yi bağrından çıkarıp yarattı, iktidara taşıdı, “artık onun bile kurtaramayacağı” kadar sapıtana kadar iktidarda tuttu.

Sapıtma, kişisel ya da psikolojik değildi, düzenseldi. Düzensel sapıtma görülmedi...

CHP'ye rakip olarak AP, DP'nin arta kalanından yaratıldı, büyütüldü, iktidara taşındı. Sosyalist alternatif oluşumu başlayınca, MHP ve MSP ortaya çıkarıldı, sanki sosyalistler CHP'nin rakibi değilmiş de dinci ve ırkçı aşırılıklar gibi bir aşırılıkmış gibi görünsün diye. MC, olabildiğince iktidarda tutuldu. Olmadı.

Sapıtma, kişisel ya da psikolojik değildi, düzenseldi. Düzensel sapıtma görülmedi...

ANAP'ın ömrü, CHP'nin yokluğunda uzun olmadı.

Sapıtma, kişisel ya da psikolojik değildi, düzenseldi. Düzensel sapıtma görülmedi...

AK Partiyi iktidara anayasayı ve yasaları hiçe sayarak CHP taşıdı. Karşısında yalnızca kuru gürültü çıkardı. İktidarda tutmak için ne gerekiyorsa yaptı.

Sapıtma, kişisel ya da psikolojik değildi, düzenseldir. Sapıtmanın düzenselliği artık görülmeli...

Sorun, AK Partinin, MHP'nin, HDP'nin ve benzeri sosyalist olmayan muhalefetin varlıklarının garantisi olan CHP'nin bunlardan kurtuluşun umudu olarak görülmesidir.

CHP, güya kökten yıkıcı görülen, kendinden kimlikle ayrışan tehdit partileriyle bir bütünlük

oluşturarak negatif varlığına süreklilik kazandırır. CHP, çapadır ve tehdit partileri çapanın tarayıp takılacağı zemindir. Çapalama, tehdit partilerinin iktidar olmasıdır.

Türkiye, ileri gidecekse çapayı çekmelidir. CHP'nin tehdit partileriyle bu uygunsuz bağlantısı koparılmadığı sürece olduğu yerde sayar.

Herkesin geliştiği bir dünyada yavaş gidip geride kalan da kendince gelişir. Türkiye, 1950'lere girildiğinde en ileride olan parmakla sayılacak kadar az ülke içindeydi. 1950'den bu yana sürekli geri kaldı.

Bu tutukluktan, gerilemeden ancak sosyalistliğin gelişip yaygınlaşmasıyla kurtulunabilir.

AK Parti, MHP, HDP gibi tehdit partilerinin CHP'ye rakipliği sözdendir, fiiliyatta bunlar CHP'nin tamamlayıcısıdır. Sosyalistlik, CHP'nin etkisiz bir parçası olarak tamamlayıcısı değil tam da karşıtıdır. İşte "çok partili hayat" döneminde şimdiye kadar bastırılan gerçek budur.

CHP'nin ilerici muhalefet olduğu bir siyasal düzen çağ dışıdır. CHP, her şeyden önce asli siyaseti olarak Türkiye'de çok partili düzeni, eş deyişle muhalefeti olacağı partileri tasarlayıp biçimlendirip iktidara taşımayı bırakmalıdır. Muhafazakar, cumhuriyetçi bir parti olarak kendi yaptıklarına yoğunlaşmış onları iyileştirmeye bakmalıdır.

Devlet dayatması kalktığında gericilik, hızla geriler; yerine ilerici muhalefet, sosyalistlik, CHP'den bağımsız gelişir.

Sönüp kendi dar boyutlarına çekilecek tehdit partilerinden bu doğrultuda davranmasını beklemek aymazlık olur. Onlar, birer parti olarak kendi ağırlıklı varlıkları olmadan siyaset düzeninin olmayacağını zorlamayla "kanıtlama"ya çalışırlar.

Tehdit partilerine oy veren sağ duyulu herkesin bu koşullarda şimdi yapabileceği en iyi şey, CHP'yi iktidara taşımaktır. Bu bir çözüm değildir; ağır kesici gibi acı veren olayları bir süreliğine azaltır.

Çözümüne giden yol, siyasetin yalnızca siyasal aktörlerle yapılamayacağını yaygın ve baskın biçimde idrakıdır. Eş deyişle eksikliği sorun olan sosyalistlik, var olan siyaset sahnesinde yeni bir aktör olarak yer almak yerine etkin bir siyasal etmen olarak gelişmelidir.